

Program Slováckého krúžku

5. 11. v 18 hod.   Beseda u cimbálu v klubu Vojenskej akadémie na Šumavské
21. 11. v 19.30 hod.   “Modloslužebníci”. Slavnostní vystoupení současných i bývalých členů Slováckého krúžku v Besedním domě. Po koncertě následuje beseda u cimbálu.
3. 12. v 18 hod.   Mikulášská beseda u cimbálu v klubu Vojenskej akadémie na Šumavské
17. 12. v 18 hod.   Vánoční beseda u cimbálu v klubu Vojenskej akadémie na Šumavské
7. 2. 2004   tradiční Slovácký ples v Kongresovém centru

Všem aktivním členům Slováckého krúžku

Vážení krúžkaři,

jistě jste si mnozí všimli, že se nám podařilo doplnit dívčí kyjovský kroj do polosváteční varianty. Chasa v něm poprvé vystoupila na Mezinárodním folklorním festivalu Brno 2003, dále jsme jej použili při natáčení nové propagační videokazety Slováckého krúžku a posléze také při slavných krúžkových hodech z Kyjovska.

Touto cestou chci poděkovat všem, kteří pomohli při pořizování nových součástek kyjovského kroje: paní Višinské, která nám krásné kroje ušila, Hance Smilkové a paní Smilkové za naškrobení a krásné nažehlení spodniček bez nároku na finanční odměnu, Lence Rašticové za sehnání velmi levných šátků, za důležité informace o kyjovském kroji a za pomoc při vypracování návodu, jak se starat o kyjovský kroj.

Věřím, že tím náš zájem o kroje nekončí, neboť všichni dobře víme, že je potřeba věnovat se i krojům ostatním. Stále nás čeká krojová inventura, abychom získali přehled o krojích i o věcech, které

nepoužíváme, a mohli tak pořizovat nové doplňky pro doplnění krojových variant.

Obnova krojových součástí je velmi náročná jak finančně, tak i časově. Proto prosím všechny členy krúžku, kteří mohou být jakkoliv nápomocni, přihlaste se.

A na závěr musím vyzvednout chasu Slováckého krúžku, která je velmi aktivní a která se mimo jiné zasloužila o dlouho očekávané vyčištění kopaničářských krojů. Zasloužili se o to zejména Přemek Janík a Adam Guryča.

Všem jmenovaným (ale i všem nejmenovaným, kteří nám v poslední době s krojovou výbavou pomáhali) upřímně děkujeme!

H. Macháčková

Slovácký krúžek zahajoval křest filmu

Dne 7. října 2003 byl v přednáškovém sále Dietrichsteinského paláce Moravského zemského muzea pokřtěn nový film Petra Barana "Nejstarší příběh města". Tento film byl natočen ku příležitosti výstavy "Geologie Brna", právě probíhající v Moravském zemském muzeu. Výstava stejně jako film seznamuje diváky s velmi zajímavou geologickou historií města. Tu psaly dávné mořské záplavy a dramatické horotvorné pohyby a jejím výsledkem jsou současná malebná přírodní zákoutí již utichlých lomů, která přímo vybízejí k romantickým procházkám, jako např. Stránská skála, Hády či Červený kopec.

U obou premiér stály ženský a mužský sbor Slováckého krúžku s primášem Pepou Pokorným. Mohutné hlasy mužského sboru zazpívaly písně, jejichž hlavním námětem byl "kameň": (Kreše milá, kreše kameň; Ked' sem išel přes ten les; Kdo to milá jakživ slyšel; Uderila skála; Ej kameň, kameň, kameň; Ja dyž je pěkná mynárka apod.). Pravděpodobně by se v sále nenašel nikdo, na koho síla písní nezapůsobila, soudě podle hlasitého aplausu přítomných. Po shlédnutí filmu zpěv pokračoval při vínku a zapojení ostatních hostů.

Geologie a víno spjaty jsou a bez vína není zpěv.

-RG-

Poděkování dárcům a zadavatelům reklamy

Při příležitosti oslav 95. výročí založení Slováckého krúžku v Brně přispěli do naší pokladny nemalou částkou věrní členové krúžku Jiřinka Veškrnová a manželé Kučerovi.

Zdeňku Fajbusovi se opět podařilo dojednat za výhodných podmínek reklamu pro Jihomoravskou energetiku, a.s.

Zásluhou Zdeňka Kopřivy jsou stále v provozu i průběžně aktualizované propagační a informační stránky na internetu.

Všem dárcům a sponzorům patří náš srdečný dík.

-RN-

Zdeněk Kotas je tomu vinen ...

Dne 6. 6. 2003 jsme se rozloučili písňemi s našim kamarádem zpěvákem a vinařem Zdeňkem Kotasem v kremační síni Ústředního hřbitova v Brně. V listopadu by mu bylo 66 let.

Zdeněk Kotas založil tradici koštů vína ve svém sklepě vždy v pátek třináctého a postupně nás zasvěcoval do kultury pití vína. Do pěveckého sboru docházel od jeho založení téměř 30 let. Když přišel (tuším v roce 1989) s nápadem, že by mohl mužský sbor uspořádat malou výstavu vín jen pro vlastní potěšení, nikdo ještě netušil, že se z akce stane tradice, která přetrvává do současnosti. Od té doby každý druhý rok obohacuje košť vín březnovou besedu u cimbálu a dočkal se slušné popularity u příznivců Slováckého krúžku. Mimo toho je tradiční košť slováckých vín i nesporným finančním aktivem krúžkové kasy.

Když jsme v mužském sboru krúžku letos na jaře chystali v pořadí již šestý košť, měli jsme obavy nejenom o organizační zvládnutí akce, ale též o zajištění dostatečného množství vzorků na košť. Jak nakonec vše dopadlo, nechť posoudí účastníci a hosté koštu. Podařilo se nachystat na naše poměry slušných 115 vzorků kvalitních vín z rozmanitých oblastí Moravského Slovácka. Při této příležitosti se s dovolením čtenářů

pokusím charakterizovat zvláštnosti koštu ve srovnání s obdobnými výstavami vín, které bývají pořádaný převážně ve větším měřítku různými vinařskými nebo společenskými spolky.

Kvalita vystavovaných vín byla ve většině případů dobrá, tzn. jednalo se o vína pitelná, na kterých si bylo možno pochutnat. Podprůměrných a špatných vín bylo naštěstí jako šafránu, naopak vysoké procento vín bylo přísnými degustačními komisemi zařazeno mezi vína špičková, tj. oceňovaná zlatou medailí (s bodovým hodnocením nad 18,5 bodů z dvacetibodové stupnice). Z hlediska jakosti vín dle vinařského zákona byla v hojném počtu zastoupena vína predikátní (tj. přívlastková s přirozeným obsahem hroznového cukru bez umělého doslazování). Bylo možno ochutnat i vína archivní nebo vína odrůdově málo známá či odrůdově žádaná. Pro mne osobně bylo velmi zajímavé srovnání charakteru vín z různých vinařských oblastí i z hlediska ohodnocení vín v konkurenci rozličných regionů.

Vlastní košt proběhl v poklidné a důstojné atmosféře prošpikované muzikantským doprovodem cimbálky Slováckého krúžku, písničkami mužáků či bohatýrským zpěvem vítězného vystavovatele. Vysoké tremolo ing. Františka Kašníka při vyhlášení jeho Muškátu moravského r. 1995 za šampióna bílých vín opět ukázalo, že František je jak výborný vinař, tak výborný zpěvák. Titul šampióna v červených vínech pak po právu náležel Svato-vavříneckému r. 1996 od ing. Josefa Donného, který byl ve zpěvu pro nepřítomnost zastoupen ing. Zdeňkem Kopřivou.

Protože se košt vydařil, je třeba vyřídit poděkování. Poděkování vystavovatelům vín, poděkování organizátorům, zejména tradičním "tahounům", na jejichž bedrech ležela odpovědnost za zdar koštu. Poděkování ženskému sboru za doplňující občerstvení, poděkování vedení klubu VA za shovívavost. Poděkování všem za vytvoření příjemného prostředí a za to, že až do závěru vydrželi koštovat a že se svojí ukázněností přičinili o to, aby tento košt nebyl poslední. K tomu přináleží vzpomínka na Zdenka Kotase, který je tomu vinen.

Je tu něco, co by se mi nelíbilo? Možná, snad... když někteří krúžkaři dali přednost kořalce u baru před koštem kvalitních vín.

-MD-

HUURÁÁÁ NA PRAHU!

Jako vynikající manažerka se projevila Yvona Janošíková zajištěním vystoupení Slovákého krúžku pro sedm tisíc účastníků XVI. Světového kongresu European College of Neuropsychopharmacology v Praze 20. září 2003 v Paláci kultury.

Zajímavému pozvání odpovídal i zájem účinkujících z našich složek, neboť se očekávalo nejen oficiální půlhodinové vystoupení v kongresovém sále, ale i neformální upoutávky během bohaté recepce před i po vystoupení. Pro některé z nás bylo zážitkem již poznání prostor Paláce kultury, který je tak rozsáhlý, že jsme se v něm ztráceli, hledali vstupy a východy i vlastní šatnu. Ozval se i hlas “otřískaného znalce paláce” s tím, že naposled zde byl na sjezdu strany a moc se od těch dob nezměnilo... Hezké zážitky jsme měli i o pauze před představením při opětovném setkání s Matičkou Prahou – někdo obdivoval “Starák, Karlák” i Tančící dům na nábřeží, či navštívil ledajakou výstavu včetně prodejce uměleckých děl naší Zdeničky v Galerii U bílého jednorozce, jiní vzdali hold Praze na koštu piv v přilehlých hospůdkách. Nálada z naší strany byla naprosto skvělá a není divu, že jsme nakazili i účastníky sjezdu, pro něž jsme byli v našich (pro cizince, ba i Čechy) “kostýmcích a šatečkách” skutečnými exoty - a naopak. My byli okouzleni přijetím i původním oděvem Indů, Japonců, Afričanů, Američanů, Skotů a všemožných národností, se kterými jsme se potkávali, fotografovali a jimž jsme hráli, zpívali i tancovali naše krásné moravské písně s radostí, láskou i hrdostí. Sklízeli jsme zasloužený obdiv, potlesk i úsměvy. Mnozí z nás si procvičili “anglinu” ať již při doprovodu vyznamenaných účastníků symposia pro ceny, nebo v průběhu recepce.

Záměr pořadatelů se zajisté podařilo z naší strany naplnit k našemu prospěchu s jistým finančním oceněním pro SK, ale především ke spokojenosti hostů. V nejlepším přestat, a tak se ve výtečné náladě do Brna ještě týž večer před půlnocí vracel dosud rozezpíváný a rozveselený autobus. Stálo to za to a příště zas!

za účinkující Božena Rosenbergová

Modloslužebníci - Ohlédnutí za 95 lety Slováckého krúžku v Brně

Ke svému 95. výročí vydává krúžek vzpomínkové CD s výše uvedeným názvem. Jsou v něm zvukové záběry, které ve zkratce z toho, co se autorům podařilo najít, provedou devadesátipětiletou činností krúžku v Brně a připomenou některé významné osobnosti jeho historie. Setkáte se v něm s Antošem Frolkou, Boženkou Šebetovskou, Jaromírem Běhunkem, Arnoštem Budíkem a mužským zpěvem krúžkařů z roku 1938, Stanislavem Formánkem, Vladimírem Klusákem, Dušanem a Lubošem Holými, hrou Slávka Volavého, Jožky Kobzika, Jury Petru staršího, Martina Hrbáče a Jana Beránka, zpěvem i hrou Mirka Marka, zpěvem Karla Bimky, Majky Vyoralové, Miloše Kučery, Justiny Konečné, obou současných pěveckých sborů krúžku a tanečníků i muzikou pod primášováním Josefa Pokorného. Snímky jsou komentovány a vyslechnete si také svědectví nebo vyznání krúžku od A. Frolky, V. Klusáka, J. Petru a J. Kobzika.

CD je vydáváno rovněž k 80. výročí zahájení vysílání rozhlasu v Brně, protože krúžek tu byl prvním tělesem, uvádějícím do rozhlasových pořadů lidovou píseň a muziku, jak to na CD říká Jaromír Nečas: "Již od dvacátých let minulého století se Slovácký krúžek a Český rozhlas v Brně vzájemně znaly a doplňovaly."

-jmk-

Co Slováček a prázdniny?

Každý rok jezdí Slováček na letní soustředění, které organizuje tetina Pavla D'Ambrosová. Pokaždé jezdíme někam jinam, takže poznáme nová místa. Soustředění se účastní děti od těch nejmladších až po ty nejstarší. Máme tak možnost se navzájem poznat.

Letos jsme byli na Smrad'avce v Buchlovských horách. Bylo to tam hezké, počasí nám přálo a k bazénu jsme neměli daleko.

Na soustředění sice jezdíme hlavně kvůli nácvikům, ale to neznamená, že celé dny tančíme. Odpoledne hrajeme různé hry, chodíme na výlety, děláme ruční práce a plno jiných aktivit.

Nácviky byly dopoledne a vypadaly asi tak: všichni jsme se sešli (malí, velcí, tetiny i maminky) ve společenské místnosti a učili se nové písničky. Samozřejmě, první z nich byly z Buchlovic. Potom jsme se rozdělili tak, že malí se šli s tetinou Martinou Treterovou učit svoje pásma a my větší svoje pásma. Tetina Pavla to s námi opravdu neměla lehké, protože i když jsme se snažili soustředit na nácvik a nebavit se, tak nám to většinou nešlo. No jo, jsme ukecaní a k tomu ještě neumíme být v klidu. Na takové děcka je potřeba mít silné nervy, a ty tetina našťestí má.

Jeden den za námi přijela paní Jordánová z Hradišťánku, řekla nám něco o jejich hodech, naučila nás několik tanečků a pak jsme si s její pomocí takové menší hody udělali. Nakonec jsme jí předvedli něco z našeho repertoáru.

Jak už jsem řekla, měli jsme i jiné programy, např. ruční práce. Letos jsme vyráběli různé věci z korálků, ozdoby ze slámy a také jsme batikovali. Šlo nám to moc dobře. Na konci týdne jsme uspořádali výstavu všech vyrobených věcí a moc se nám líbila. I místní rekreanti obdivovali naše výrobky.

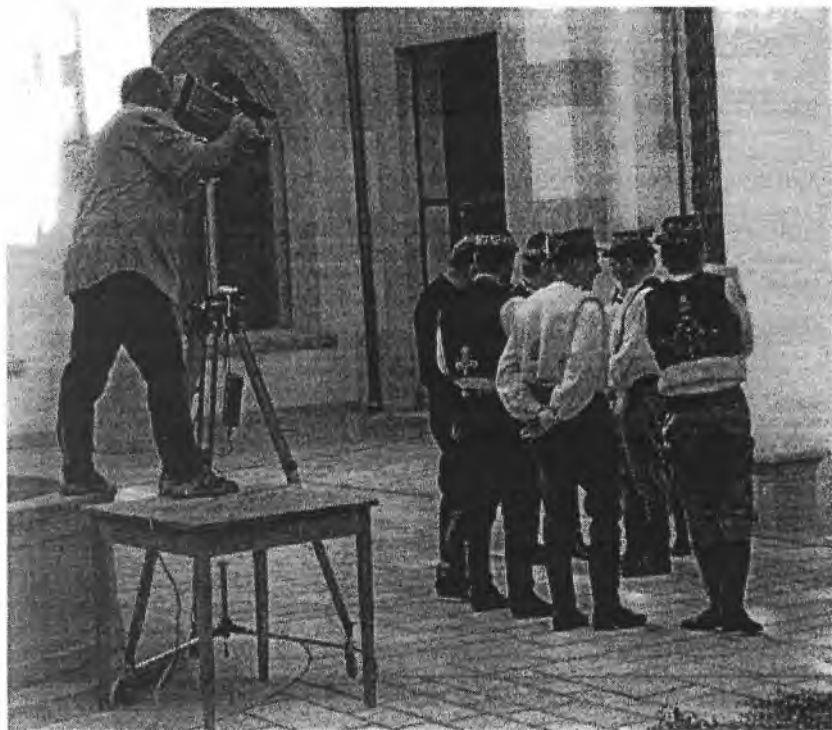
Chodili jsme také na výlety. Jeden den ke koňům, další den do Buchlovic na zámek a nesměla chybět ani honba za pokladem a večerní karneval. Tohle skvělé soustředění jsme zakončili společným večerem u táborového ohně. Domů jsme se vraceli spokojení, plní zážitků, dojmů a skvělého pocitu, že jsme si ten týden krásně užili a tolik se toho naučili. Za to všechno vděčíme hlavně tetině Pavle. Ona snad vždycky říká, že letos to bylo naposledy, ale každý ví, že to nemyslí vážně, protože i když během toho (pro nás krátkého, pro tetinu nejspíš nekonečného:) týdne málem přijde o nervy, tak by jí ten týden strávený s námi určitě chyběl☺

Z. Janíková

Na radnici se filmovalo

V neděli 21. 9. jsme v prostorách Nové radnice natáčeli propagační videokazetu Slováckého krúžku. Zúčastnily se všechny složky – tanečníci, zpěváci, zpěvačky, muzika a v neposlední řadě Slováček. Počasí nám sice moc nepřálo, byla dost zima a sem tam i kráपालo, ale díky neuvěřitelné trpělivosti kameramana pana Záblatzkého se nám podařilo natočit vše, co jsme měli v plánu. Tož uvidíme, jak to dopadne... Zatím si můžete prohlédnout aspoň fotky.

-ef- foto Adam Guryča

Krúžkozor

Vydáva Slováký krúžek v Brně. Vychází zpravidla čtyřikrát ročně.

Je též publikován na internetové adrese www.kruzek.cz.

Odpovědní redaktori a grafická úprava Jiří Raštica, Eva Podbrdská a Václav Linhart.

*Příspěvky zasílejte na adresu Slováký krúžek v Brně, P. O. Box 713, 663 13, Brno,
nebo je předejte členům výboru.*

Náklad 170 výtisků.
